Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De fuga dauid in nobe. cap. xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

demon exagitabat eũ: ⁊ dauid pſallẽtẽ volu
it ſic ꝑ́us pforare: et fugit dauid ĩ domũ ſuã
Miſit aũt ſaul ſatellites nocte circa domuz
vt mane egrediẽtẽ occideret. Qđ cũ ꝑſenſiſ-
ſet michol: depoſuit eũ ꝑ feneſtrã et aufugit.
Michol aũt ſtrauit lectulũ ſuũ q̃ſi egrotãtꝭ
in q̃ poſuit ſtatuã. et pellẽ caprarũ ad caput
eiꝰ: ſimilitudinẽ capilloꝝ exprimẽs. et ſagis
ſuppoſuit iecur capre ſpirans exp̃mẽs anhe-
lantẽ. Cumq̃ʒ ſaul deꝑhẽdiſſet ſe eſſe illuſuz
dixit ad michol. Cur dimiſiſti inimicũ meũ.
Que rñdit. Timui. dixit eñi mihi. Dimitte
me: alioq̃n interficiã te Dauid aũt fugiẽs ve
nit ad ſamuelẽ ĩ ramatha: ⁊ indicauit ei oĩa
q̃ fecerat ei rex: et abierũt ambo in nabaioth
q̃ eſt collis in ramatha: vbi erat cuneus pro
phetarũ Qđ cũ accepiſſet ſaul miſit lictores
in nabaioth vt raperẽt dauid. Qui cũ vidiſ-
ſent ꝓphetas: et ſamuel ſtãtem ſup eos: factꝰ
eſt in illis ſpũs dñi et ꝓphetabant Miſitq̃ʒ
ſecũdos et tertios nũcios: qui et ipi prophe
tauerunt: et iratꝰ ſaul abijt poſt eos: et ante-
q̃ʒ veniret in nabaioth ingrediẽs ꝓphetabat
⁊ q̃ſi amẽs factꝰ ẽ: ⁊ exutꝰ veſte regia. tota die
et nocte canebat cũ ceteris: dauid ⁊ ſamuele
clã videntibꝯ. Fugit
aũt dauid inde et ve
nit ad ionathã ⁊ cõ-
querebaƚ ei. Cui io-
nathas. Nõ morierꝭ
Nihil grãde vƚ par-
uum faciet pr̃ meus
qđ non indicet mihi

Quid eſt ergo qđ ſu
pra legiƚ nõ vidit ſa-
muel ſaul vſq̃ʒ in diẽ
mortꝭ ſue niſi qꝛ nõ
vidit eũ in regio ha
bitu.

Cui dauid. Scit pater tuꝰ ꝙ diligꝭ me. ⁊ di
cet. Neſciat h̃ ionathas: viuit aĩa tua: quia
vno tñ vt ita dicã gradu ego ⁊ mors diuidi
mur. Gradũ vnũ dicit parietẽ domꝰ ſue: q̃
interpoſito euaſerat manus apparitoꝝ. He-
breꝰ habet vno tñ paſſu: et ẽ ſenſus. Mini
mũ interuallũ fuit inter me et mortẽ. Facer
go obſecro qđ dicam Cras erunt kalende: ⁊
ego abſcondar in agro vſq̃ʒ ad veſperam ẽ-
tie diei. Si requiſierit me rex: qꝛ cõſidere cõ
ſueuerã iuxta eum ad veſcendũ dices ei Ro
gauit me dauid vt iret in bethleẽ: qꝛ victime
ſolẽnes ſunt ibi omnibꝯ cõtribulibꝯ eiꝰ. For
te erat neomenia ſolẽnis aliqua ꝑ triduũ: ꝙ
ſi dixerit tibi rex. bñ. pax erit ſeruo tuo Sin-
autẽ fuerit iratꝰ com
pleta eſt in me mali-
cia eius. et ait iona-
thas Egrediamur ĩ
agrum. Cũq̃ʒ egreſſi
eſſẽt: iurauit ei iona-

Hebrei tradunt da-
uid non comediſſe:
nec aperte legiƚ hoc
ꝙ comederit.

thas ꝙ q̃cq̃d boni vƚ mali ĩueniret apđ pr̃ez
indicaret ei: et iurauerũt ſibi mutuo fedꝰ inƚ
ſe et ſemẽ ſuũ. Addidit etiã ionathas deiera
re. i. plurimũ iurare. Qđ aũt interpoſitũ eſt
et requiſiuit dñs de manu inimicorũ dauid
hoc de ſuo addidit ſcriptor ĩ ſpũ: et addidit
ionathas. In die q̃
operari licet. i. pridie
kalendarũ vt q̃dam
volũt. ſed melius ẽ
vt de ſequẽti die itel

Eſdras vel alius: qꝛ
dauid exhereditauit
poſtea filiuz ionathe

ligaƚ. egredieris et ſedebis latens iuxta lapi
dem ezel: et veniẽs ad te pꝰ ſolẽnitates iaciã
tres ſagittas iuxta eũ q̃ſi exercens me ad ſi-
gnuz Si dixero puero q̃ tollet eas ecce ſagit
te intra te ſũt: pax tibi ẽ: veni ad me. Quod ſi
dixero: ſagitte vltra te ſũt vade: dñs ſit inter
me ⁊ te vſq̃ʒ in ſempiternũ Porro prima die
ſolennitatis apparuit locus dauid vacuꝰ: et
ſiluit ſaul eſtimãs dauid nondũ purificatũ.
Altera die requiſitũ a rege: excuſauit euz io-
nathas: et iratus ſaul dixit ad eũ Fili mulie
ris virũ vltro rapiẽtis. ſcio qꝛ ĩ ꝯfuſionẽ tuã
diligis filiũ iſai: nõ ſtabilieris eo viuẽte tu
neq̃ʒ regnũ tuũ. Adduc eũ ad me: qꝛ filius
mortis eſt: et ait ionathas. Quare morieƚ: et
arripuit ſaul lanceã: vt ꝑcuteret eũ: et decli-
nauit ionathas ab eo cõtriſtatꝰ: nec comedit
panẽ ĩ die illa: et egreſſus ĩ agrũ fecit ſm ꝙ
dixerat dauid. Et cũ dixiſſet puero vltra te
ſũt ſagitte: remiſit puerũ in ciuitatẽ cũ arcu ⁊
ſagittis. Et ſurgẽs dauid de latibulo: adora
uit tertio deũ ſcʒ vel ipm ionathan. Et fleue
rũt valđ: et ait ionathas Quecũq̃ʒ iurauimꝰ
ſtent in ſempiternũ inter nos et ſemen nr̃m
Vade in pace.

De fuga dauid in nobe. Ca. XIX.

Et fugit dauid in
nobe ad abimelech ſacerdotẽ fra
trẽ achie Qui cũ miraretƚ ꝙ q̃ſi ſo
lus veniſſet gener regis ait ad eũ dauid. Se
cretꝰ ſmo regꝭ vrgebat me. ⁊ cõduxi pueros
ĩ illũ et illũ locũ: et ideo ꝑuate veni ⁊ cũ pau
cꝭ vƚ fere cũ nullis Nũc ſiq̃d habes ad manũ
ſaltẽ. v. panes da mihi. Forte ex numero pa
nũ: numerꝰ itelligiƚ ſocioꝝ: nec ẽ mentiƚ da-
uid. Non eñi animo fallẽdi h̃ dixit Et rñdit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſacerdos Nō habeo panes laicos ad manū ſʒ tm̄ paneʒ ſctm̄:panes ſcʒ ꝓpoſitionis. Si mūdi ſūt pueri et maxie a mlierib⁹ mādu cēt q.d. Neceſſitas nō hʒ legē: Si tn̄ immūdi ſūt ꝑ coitu:nec in neceſſitate dabo eis Et ait dauid ad eū Cōtinuim⁹ nos ab heri et nudi uſterti⁹: et fuerūt vaſa pueroꝝ ſctā.i. corpa in q̄b⁹ ꝯtinent aīe vel ipi pueri. Porro ⁊ via hec polluta eſt.ſʒ ipa ſanctificabit hodie in vaſis.q.d. Forte in via hac aliq̄d imūdicie ꝯtraxim⁹:ſʒ mūdicia corpoꝝ ſufficit ad eam mundandā. hebre⁹ hʒ. Sunt vaſa pueroꝝ ſctā.et dicūt de vaſis ad edendū.q.d. In vaſis mūdis licet tibi ponere panes mundos. Seq̄t. Porro via hec laica eſt.i.iterrogatio tua laicalis eſt. q.d.

Cur q̄ris d̄ mūdicia cū etiāſi mūdi eſſent veſci nō deberēt Sʒ ⁊ ipa ſanctificabitur hodie i vaſis.i.in cō

Iterū dicūt ipm fuiſſe achiam filiū achiton:filij fineeſ filij eleazari

ſcientijs noſtris Scim⁹ em̄ q᷑ neceſſitas que nō habet legē excuſat nos ⁊ q̄ſi ſanctificat.⁊ dedit eis panes ꝓpoſitionis q̄ ſublati fuerāt vt ponerentur calidi. Et h̄ ꝯpenditur ꝙ ſabbatū erat Cūqꝫ queſiſſet ab eo dauid ſi haberet arma:dedit ei gladiū golie Joſeph⁹ dicit lanceā q̄ erat inuoluta pallio in tabernac'lo Erat em̄ tūc ibi arca cū aliq̄ ſuo tabernac'lo Et ꝯſiderauit hec om̄ia doech idume⁹ potētiſſim⁹ paſtoꝝ ſaul qui erat ad orandū obligatus voto.

De fuga dauid ad achis. Ca.XX.

f Ugit auteʒ dauid i die illa ad achis regē geth Et indicauerūt ſui ſui regi ꝙ q̄ſi rex erat in iſrael q̄ latebat apud eū: ⁊ de vicino hoſtē reciperet ſi ſaluū eū ſeruaret:et timuit dauid p̄ſertim ꝙ miſerat ſaul ad achis vt redderet ei ſeruū ſuū fugitiuū Cūqꝫ traheretur ad regē ſiml'auit furorē: ⁊ impingebat in oſtia porte quaſi ꝑ clauſam portā ingredi volēs:et que furioſi faciūt agebat: vt fidē regi vere paſſionis oſtenderet: ⁊ ait rex Nō ingredief hic arrepticius domū meam: ⁊ dimiſit eum et abijt inde dauid:et latuit in ſpelūca odolla non tamen ſtatim:ſed prius venit ad naas regē amonitarū vt dicit hieronym⁹ in ſequentib⁹ in quadā gloſa. Et cōuenit ibi ad dauid omnis cognatio eius. Sed ⁊ alij quib⁹ aut odiū aut timor ſaulis erat: vel q̄ ere premebantur alieno conuenerunt ad eū: et fuerunt cum eo quaſi quadringenti armati. Et ꝓfectus eſt dauid cum eis in maſphat que eſt moab. Eſt enim altera in iuda: ⁊ depoſuit apud regem moab patrē et matrē ſuā et manſerūt apud eū q̄ꝺiu dauid fuit in preſidio.id eſt in expeditiōe: in qua ſibi querebat munitiones ad manendū.

De morte abimelech et ſacerdotum Capl'm.XXI.

e T monente gad ꝓpheta vt inde recederet ⁊ iret in t̄rā iuda:ꝓfect⁹ in terrā iuda venit in ſaltuʒ areth. Et audiuit ſaul ꝙ apparuiſſet dauid:et cū eſſet ſaul in nemore: qđ ē in rama tenēs haſtā:ait ad ſeruos ſuos Nūq̄d ditabit vos oēs filij gemini filius iſai. Non eſt ex vobis q̄ doleat vicē meā: et ait doech idumeus: vidi eū in nobe apud abimelech filiū achitob:q̄ conſuluit ꝑ eo dominū: ⁊ dedit ei cibaria:et gladiū golie:et iratus rex cōuocauit abimelech et oēs ſacerdotes q̄ erāt in nobe:et ait ad eū. Cur cōiuraſti aduerſuʒ me cum filio iſai. Dediſti em̄ ei panes ⁊ gladium. Qui reſpōdit. Abſit h̄ a me Non fuit rex huiuſmodi i vniuerſa domo patris mei. Neſciui ꝙ a te fugiſſet:et ait rex emiſſarijs. Irruite in ſacerdotes. Qui noluerunt man⁹ extendere in chriſtos dn̄i:et ait rex ad doech Irrue in eos:et trucidauit in illa die.lxxxv. viros veſtitos ephot lineo. Forte tūc erāt i duti: vt ꝑ habitū religionis mouerēt animū regis. Aiūt hebrei nō oēs fuiſſe ſacerdotes: nec indui ephot;ſed oēs dignos eſſe Percuſſit q̄ʒ ſaul nobe viculū ſacerdotū: ⁊ mlieres ⁊ viros:et iumenta:ſm ꝙ deus heli ſacerdoti ꝓphetauerat;plem eius radicit⁹ euellendā Solus abiathar ſacerdos fili⁹ abimelech euaſit;et fugit ad dauid.ferens ephot ſecuʒ qđ fecit moyſes: ⁊ nūciauit ei interitū p̄ris ⁊ ſuoꝝ Et ait dauid. Ego ſum reus omnium animarū patris tui. Mane mecum. Qui q̄ſierit animā tuā: queret et meam. Et nunciatum eſt dauid ꝙ philiſtei oppugnarent ceila et diriperēt areas.id eſt annonaʒ de areis: vl' ꝙ vaſtarent ſegetes. Conſuluit igitur dominum. Vadā et percutiam philiſteos Et ait domin⁹. Vade et ꝑcuties eos:et ſaluab ceila. Cūqꝫ timerēt viri eius ſre cum eo rurſus